

Temps Ordinari - Trenta-quatrè diumenge (Jesucrist Rei)

[Dn 7,13-14](#)

[Ap 1,5-8](#)

[Jn 18,33b-37](#)

"El vostre rei serà el Senyor" (Jt 8,23b) Aquestes paraules les digué Gedeó als israelites quan volien proclamar-lo rei per les seves victòries de guerra. Són paraules profètiques, que s'adreçaren al poble d'Israel i s'adrecen a la Humanitat de tots els temps... I són paraules també consoladores, ja que sovint ens sentim decebuts per tants i tants "reis" (ideologies, institucions, leaders...) que, al llarg de la història, han ofert projectes de solució per als greus problemes humans... A més les paraules de Gedeó són també engrescadores: conviden a lluitar contra tots els petits o grans "reietons" que semblen dominar les societats i les cultures. Aquests reietons tenen rostre: tenir més, ser més, dominar, aprofitar-se dels altres, quedar bé, pujar... Si *el Senyor és realment el nostre rei*, no hi fa res passar per inútil, retardat, fracassat, feble, disminuït, insegur... És cert que aquests "reietons" que són el diner, el prestigi, la força i el poder dominen despòticament i no pensen pas abdicar... És cert que amb les nostres pobres forces no som capaços d'enfonsar-los... Més encara: són aquests els falsos reis que van portar Jesucrist a la passió i a la mort en creu... Però és precisament aquí, en el diàleg amb Pilat, aquell petit reietó romà que finalment condemnaria Jesús a la mort, on s'acompleix la promesa profètica que anuncià Gedeó: "*Pilat digué: -Per tant, vols dir que tu ets rei? Jesús contestà: -Tens raó: jo sóc rei...*" A primera vista, sembla gairebé un sarcasme la proclamació reial de Jesús poc abans de la seva mort en creu. Més aviat pensàriem que els reietons d'aquest món tenen sempre les de guanyar... Però l'oïda de la fe capta en les seves paraules a Pilat el triomf definitiu de la resurrecció, de la victòria de Déu sobre els falsos reis d'aquest món. Les paraules de Gedeó anunciaven un futur, un futur que ja ha començat amb la mort i la resurrecció de Jesús. Aquest és l'anunci del Nou Testament. **Qui creu en Jesús, és lliure de tots els reietons d'aquest món.** Els falsos reis, per poderosos i impressionants que siguin, caminen ja vers la seva ruïna. No val la pena prendre'ls amb serietat ni respecte. Els seguidors i les seguidores del Crucificat-Ressuscitat són per a tothom signes i missatgers d'esperança i de reconciliació. Com arribar a aquesta convicció? Com mantenir-la fermament enmig del domini ben visible dels "reietons" d'aquest món nostre? Hi ha un camí: **reconèixer honradament** que també nosaltres, cristianes i cristians, -i també l'Església sencera- sovint ens deixem seduir i dominar per ells, que també nosaltres desitgem i cerquem seguretats, prestigi, poder... **I a la vegada, constatar també** que tots aquests poders no han pogut aniquilar Jesús..., ni tan sols han pogut fer oblidar el seu record. Celebrar la Solemnitat de Crist-Rei en Diumenge, és celebrar que la seva sobirania s'ha establert ja definitivament a partir de la seva Resurrecció d'entre els morts. Només Jesucrist és ja el sobirà de tot, només pertanyem a Ell. Si ho creiem amb fermesa, formem part del seu Reialme. I un dia constatarem sentidament la veritat d'aquesta convicció. Que el goig del Crist Ressuscitat ens acompanyi sempre!